

вземете си ги назадъ, каза запъхтянъ той.

— Не, отговори бащата, азъ не съмъ изтървалъ пари; може да сж останали отъ другиго.

А Митко мълчеше. Той само гледаше въ земята и си думаше въ ума: Колко честенъ билъ този бѣденъ работникъ! Да ли и азъ съмъ сега честенъ, като му оставихъ паритѣ!

Работникътъ се върна въ работилницата и мислѣше, кой другъ е дохождалъ този день въ дюгения му, за да му повърне паритѣ.

Дѣца и ягуаръ.

въ Америка се случило слѣднѣото: на брѣга на една рѣка, що текла близо до едно село, играли двѣ дѣца — момченце и момиченце.

Изведнажъ изъ близката гора изкочилъ единъ красивъ и строенъ ягуаръ, който въ мигъ се намѣрилъ при дѣцата. Изглѣждало, че ягуарътъ билъ твърдѣ младъ. Той дълго наблюдавалъ играта на дѣцата изъ гѣстата гора, та се поискало и нему да си поиграе съ веселитѣ дѣчица. Като котенце взелъ да се търкаля по трѣвата заедно съ тѣхъ; протѣгалъ си краката и замахвалъ съ дългата